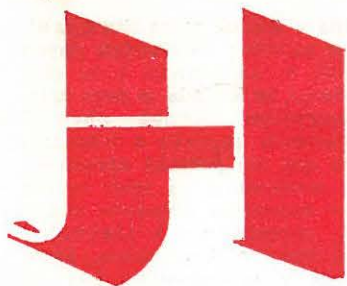

ZPRÁVODAJ

51. JIRÁSKOVA HRONOVA

národní přehlídka amatérských divadelních souborů pořádaná v rámci Festivalu zájmové umělecké činnosti 1981 na počest XVI. sjezdu KSČ, 60. výročí založení KSČ a voleb do zastupitelských orgánů.

Úterý 4. srpna 1981

5

Klub zahraničních hostů

Včera odpoledne se sešli za účasti zástupce ÚKVČ v Praze s. Milana Cikánka, zástupce organizačního štábu 51. JH s. Viktora Oktábce a členů odborné komise s. Milana Fridricha a s. doc. Františka Štěpánka zahraniční delegáti Jiráskova Hronova ve svém diskusním klubu.

Velmi živě se zajímali o české ochotnické divadlo a o práci našich souborů. Množství položených otázek z jejich strany svědčí o hlubokém a všestranném zájmu o naše hnutí především pak v oblasti organizace, hmotného zabezpečení, spolupráce s profesionálními umělci a systematického vzdělávání ochotníků.

DIVADELNÍ SOUBOR »J. K. TYL« ZK ROH ČSD MEZIMĚSTÍ MILOŠ BÍLEK: DVOREČEK

Problematika hodnocení inscenace spočívá na jiných principech, než tomu bylo dosud u předchozích představení 51. JH. Letošní přehlídka nabízí hronovskému divákovi nejen různorodou kolekci dramaturgií, ale i kolekci různých pohledů tvůrců na divadlo, ale její repertoár je doplňován i o další typy divadelní práce. Meziměstský soubor patří mezi vesnické soubory a nelze proto aplikovat „zažitých“ kritérií činit z něho případného outsi-

dera: velmi často uniká „přehlídkovému pohledu“ důležitá společenská kulturní funkce ochotnického divadla, která má nesmírný dosah právě v místě svého působení.

Dramaturgický výběr souboru je nutné ocenit, neboť jde o hru tématicky potřebnou, přestože nepřesahuje běžný průměr její lidsky společenské nazírání na morální skutečnost je pozitivní. Ve své struktuře odpovídá spíše televiznímu vidění a možnostem realizace a dá se říci, že postrádá dostatečný počet parametrů pro své zdivadelnění. Tato kompoziční technice, obsažené již v látce, je poplatné i její zpracování.

Režisér až příliš uvěřil definitivnosti látky a interpretačně do ní prostě dosazoval scénické složky. Tato důvěra mu tak určila metodiku práce na jednotlivých situacích i způsob práce s hercem. Nutno říci, že jeho práce prokazuje úsilí situace ilustrovat s pečlivostí a smyslem pro sebemenší detail, kdežto strukturu skladby dra-

matických situací k vytvoření nutného rytmického a významového plánu již tak nedoceňuje. Scénograf umožňuje režisérovi vyjádření obrazového sdělení, ale scénický pohyb dramatických prvků technicky komplikuje. Tak je ztíženo vytvářet i potřebnou časomíru.

Důsledkem všech zmíněných (pokračování na str. 2)

I když národní přehlídka amatérských divadelních souborů trvá již čtvrtý den, vrátíme se alespoň prostřednictvím aktuální fotografie Ladislava Hartmana k slavnostnímu zahájení Hronova. Snímek zachycuje vedoucího delegace ministerstva kultury ČSR a ředitele II. odboru MK ČSR dr. Jana Kohouta při slavnostním projevu, který pozorně sledují i v pozadí stojící další hosté.

VČERA TU BYLI

Na včerejší představení meziměstského souboru se přijeli podívat:

soudruh Jiří Pražan, vedoucí odboru kultury VČ KNV a soudružka Alena Pločková, inspektorka kultury VČ KNV. Ta tu nyní zůstane také jako členka ústředního poradního sboru pro divadlo ÚKVČ.

DNEŠNÍ PROGRAM 51. JH

8.30	Diskusní kluby	ZŠ — náměstí
9.00	Setkání poroty s souborem	Slavie
10.00	Volná tribuna	Slavie
10.30	Vítání souboru: NKS Náchod	JD — schodiště
13.15	Beseda: Tradice dělnického ochotnického divadla	
16.00	Divadelní představení NKS Náchod	JD
	Jitřní paní	
16.30	Koncert: dechový orchestr SZK Nové Město nad Metují	Sady A. J.
18.30	Vítání souborů: DS Kraslice, DS Volyně	JD — schodiště
19.30	Divadelní představení NKS Náchod	JD
	Jitřní paní	Klub JD
21.00	Filmové představení: Rusalka	SOU ČSSD
21.30	Beseda se soubory	

Řadu let naše divadelní veřejnost volá po tom, aby i v amatérském divadle se stala scénografická složka rovnocennou součástí inscenace. Vedení svazu (SČDO) začalo před lety tuto situaci řešit. Z iniciativy a divadelní „posedlosti“ několika členů vznikla v zázračně krátké době škola, o níž návštěvníci Hronova byli průběžně informováni. Měli možnost se přesvědčit i o výsledcích práce této školy v Praze, Poděbradech a na 50. JH,

SCÉNOGRAFIE na periférii zájmu?

kde byla instalována výstava z prací posluchačů. Ohlas nebyl malý, úspěch byl i v zahraničí. Ledy se prolomily.

Zaráží proto právě zde — v Hronově — na vrcholné přehlídce amatérského divadla to, jak malá pozornost je scénografii věnována, když pořadatelé nedokáží zajistit do poroty jediného scénografa — profesionála, přestože se po tomto opatření volalo ještě v době, kdy scénografická škola či jiný kádr poučených výtvarníků byl jen snem. Zdá se, že na toto volání by se měla objevit odpověď co nejdříve, vzhledem k tomu, že inscenace na letošní přehlídce jsou inspirativní i provokující.

P. Chmelfk,
Studio „D“ - Vlnáře

● DOPLŇUJÍCÍ POZNÁMKA ●

Vychovávat prostřednictvím divadla

Doplňující poznámka k již recenzované inscenaci uvádíme poprvé: připravil ji člen odborné komise Břetislav Lelék, pověřený hlavním referátem hry *Romeo, Julie a tma* předvedené především ve Slávii jako studijní představení.

„Soubor Na žíněnkách při ZV ROH ZŠ v Ostravě-Hrabůvce je mladý nejen svým vznikem a věkem, ale i hereckou a režijní nezkušeností. Pro tento začínající soubor byl příběh první lásky mladých lidí za němec-

ŽÍNĚNKA JAKO PLAKÁT

Plakát má svoji prioritní funkci jako poutač, který by měl svým ztvárněním zaujmout natolik, že se u něho kolemdoucí zastaví a přečtou si ho. Fantazii se meze nekladou, důležité je, aby byl splněn výsledek efekt. Ostravský Soubor na žíněnkách použil jako plakátu pro svoje nedělní vystoupení ve Slávii opravdovou žíněnku, na níž byl krídou napsán „zvací“ text. Byla to výpná symbolika s názvem souboru a hlavně zaujala!

- paní Patricie Beharriellové, tajemnice AITA/IATA a místopředsdkyně Severoamerické sekce AITA/IATA
- pana profesora dr. Rosse Beharriela, delegáta Kanady na kongresu AITA/IATA v Monaku

Absolvovali jste velmi dlouhou cestu, abyste na vlastní oči viděli představení vrcholné přehlídky československého amatérského divadla. Proč?

Odpovídá paní Beharriellová:

V roce 1977 jsem udělala zajímavou zkušenost, když jsem hronovský festival navštívila poprvé, letos jsem přijala pozvání i se svým manželem tím spíš, že mi tato návštěva dovolí zblízka poznat a prostudovat rozdíly mezi amatérským divadlem v Kanadě a v Československu.

Při odpovědní besedě jste získali základní informace o čs. amatérském divadelnictví. V čem

tedy spatřujete rozdílnost obou hnutí?

Odpovídá paní Beharriellová:

Hlavní rozdíl spočívá v tom, že naše amatérské divadelní skupiny se vytvářejí výrazně na základě společného zájmu lidí... Chci tím říct, že naše amatérské divadlo pracuje v odlišných podmínkách počínaje tím, že se mu nedostává žádné podpory, ani hmotné, ani pomoci ve smyslu spolupráce s profesionálními divadelníky nebo středisky či školami. Přitom, například v našem městě Kingstonu, kde žije asi 65 000 obyvatel, uvádí naše divadelní sku-

pina v sezóně sedm titulů, s níž zájždí i do různých jiných míst. S tím souvisí i ta skutečnost, že Kanada je zemí mnohojazyčnou. Kromě obyvatel mluvících anglicky a francouzsky zde žijí početné národnostní menšiny. A ty mají rovněž své amatérské divadelní skupiny, organizované v Multicultural Theatre Association, které hrají v příslušných jazycích svým krajanům po celém státě.

A vaše dojmy z Hronova? Myslíte z přehlídky, z lidí, a vůbec.

Odpovídá pan Beharriello:

Moje žena se usmívá... Musím vám říct, že Hronov mi tu je... Letos mě přesvědčila, abych jel s ní... A já jsem rád, že jsem se nechal přesvědčit.

DIVADELNÍ SOUBOR „J. K. TYL“ ZKROH ČSD MEZIMĚSTÍ MILOŠ BÍLEK: DVOREČEK

(dokončení ze str. 1)

aspektů je třeba vidět hereckou práci. Látka, která jakoby předpokládala dotvoření, neposkytuje velké možnosti herecké reprodukci. (Upřímně řečeno: její slabiny by například při televizním zpracování vyrovnala popularita nasazených protagonistů.) Meziměstský herec-

ký soubor se v normě tohoto způsobu reprodukčního vyjádření vyrovnal se hrou dobře, v postavách osobitě pochopil jednotlivé typy hry, jakoby odkoukané ze života kolem nás. Vyjádřil je hereckou technikou vhodnou však pro kameru, což znamená, že nepřekročil jistou civilnost. Pokud si byli herci

vědomi určitých omezených možností pro divadelní vyjádření svých typů, je nutné ocenit, že nepodlehli například určitému podbízení se k diváku, ale respektovali ve vnitřním i vnějším výrazu svůj prostor. Platí to zejména o postavách hostinského Havrdy a nádražáka Mizery, které ve svých modelech typově zvýrazněnou kresbu přímo nabízejí a proto je ke cti A. Kohla a J. Šnábla, že takové „nabídce“ nepodlehli, ale souzněli s ostatními postavami v určené míře. Větší interpretační problémy přináší některé ženské postavy a ne všem herečkám se podařilo pochopit svou základní dramatickou situaci.

EKP

ky. Vychovávat prostřednictvím divadla je zajímavý počin, který byl zřejmě důvodem i studijního představení na 51. JH.

SM. Horníčkem nad sklenkou vína aneb ÚTRŽKOVITÝ ROZHOVOR

Jedna z prvních vět:

„Už jsem zakoupil 20 pohlednic Hronova, abych je mohl poslat všem svým kolegům v divadle. A text? Konečně mohu herecky vyniknout.“

Krása Hronova:

„Aho krásný je, piju zde Vaše víno, tak co bych to neřekl. Je..., je krásnější než Havaj.“

Účast na Hronově:

„Marně vzpomínám, ale pro tu to příležitost mám připravenou odpověď: Zatím ne, ale už na sobě pracuji a doufám, že se sem dopracuji.“

Smutek nad absencí při JH:

„Dokonce si říkám, proč sem ty

blbě nejezdíš, tak daleko to vedu.“

Vzkaz ochotníkům:

„Aby byli i nadále ochotní. Ne, asi takhle. Aby si vážili největšího pokladu, který mají, a to je čas. Odpustím jim všechno kromě toho, co můžou zvládnout v čase, a to je text. Aby nehráli, to co hrají profesionálové. Oni mají možnost, aby nehráli to, co hraje Národní divadlo. Ať dělají věci, které nemůže nikdo dělat. Oni mají tu šanci jít jinudy, my ne. Ale oni, jak jsem je poznal, když jsem jim řekl své připomínky k jejich představení, oni ztrácejí trpělivost. A to mě na ně mrzí. Jejich největší výhodou je přece ten čas.“

LADISLAV LHOTA O SOBĚ:

„Nejsi žádný děda Potůček!“

Ladislav Lhota, významný činovník a organizátor ochotnického života, pravidelný účastník významných přehlídek amatérského divadla, publicista zpravodaje JH, představil se na 51. JH i jako herec.

„Letos jsem již na čtyřicátém devátém Hronově a budu-li živ a zdrav, měl by být příštím mou padesátou účastí. Hrál jsem tu jen jednou, před třiceti lety, ve Vojnarce. Tehdy jsem ji také režíroval, kdežto letos jsem měl nevýslovný pocit odpovědnosti vůči důvěře režiséra Pepy Kettnera. To především. K tomu se přidalo ještě něco jiného: spousta lidí mě zná, ale hrát mě neviděla a já chtěl čestně obstát. Navíc jsem Čelákovickým Maryšu kdysi do-

poručil, oni se k mému návrhu skutečně vrátili a ještě nabídli roli. Práce s Kettnerem mě uspokojovala a potěšení mi dělalo i to, co bylo náročné: pochopit tu postavu zevnitř. Pořád ještě slyším:

„Nejsi žádný děda Potůček! Nesmíš být dobrák Láďa!“

Trápil jsem se svým soustředěním, rušily mě i maličkosti, procházejí ideje přes zkušebny, která je v Čelákovících ve frekventovaném klubovém zařízení a neustále ten pocit odpověd-

nosti. Během let jsem mnohokrát předstoupil jako poradce před ochotníky a radil jim co a jak a najednou jsem měl ty své rady na jevišti potvrdit.

Pak nastala doba představení a mě pronásledovalo takové napětí a snad i malá tréma: hlavně kvůli spoluhráčům, abych je neklamal, protože jsou tu výborní herci, a kvůli režisérovi, abych dovedl plnit jeho záměry. A při hronovských představeních jsme se ocitli před nejnáročnějšími diváky. Před diváky - ochotníky. Ale také nejsympatičtějšími, pro které hrát byl svátek, radost a takové úplné vyznání.“

Je to nevidané — tři soubory z jednoho kraje na přehlídce. Ptáme se proto Mirky Císařové, krajské metodičky pro divadlo KKS v Hradci Králové: „Čemu vděčíte za tak výrazný úspěch vašich východočeských souborů?“

Mohu prozradit, že jsme tímto výsledkem byli překvapeni i my v kraji. Naše soubory byly samozřejmě nahlášeny běžným soutěžním postupem a a když nám bylo oznámeno, že ze čtyř navržených vybrala výběrová porota tři, dokonce nás to trochu zaskočilo.

Nemyslím si, že by to byl výsledek jen kvality inscenací (jistě byly v krajích podobné).

O čem se mluví

Domnívám se, že jsme měli to štěstí, že naše inscenace nějakým způsobem vhodně zapadly do dramaturgie hronovské přehlídky. Je přece všeobecně známo, že v poslední fázi výběru do Hronova přistupuje ještě řada dalších hledisek.

Pokud bychom měli vážit podíl metodické a řídicí práce na tomto úspěchu, spočíval by především v nastoupené důsledné a snad i zajímavé koncepci organizace. Ta souvisí s kategorizací souborů s perspektivním systémem vzdělávání, se soustavnou pomocí profesionálů, s výrazným podílem širokého okruhu dobrovolných spolupracovníků soustředěných v krajském poradním sboru pro divadlo a jeho pracovních kolektivech.

O některých podrobnostech pak psal ve včerejším zpravodaji soudruh inž. Vladimír Hetflejš, člen našeho krajského poradního sboru.“

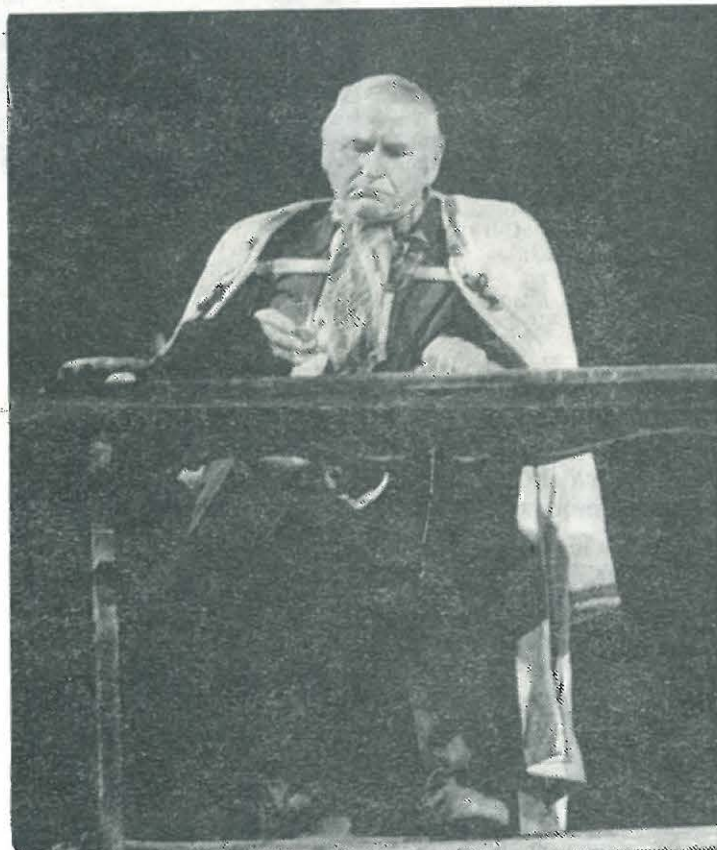
Snímek Ladislava Hartmana zachycuje na jevišti Jiráskova divadla Ladislava Lhotu v „otevírání“ hře letošní přehlídky „Maryše“ bratří Mrštíků, v níž vytvořil roli Lízala.

ZVEME VÁS

Během letošního Jiráskova Hronova jsou pro zájemce otevřeny dvě zajímavé a poučné výstavy. První s názvem „Čas bojů - čas vítězství“ je otevřena denně od 8 do 12 a od 13 do 17 hodin v tělocvičně základní školy. Dokumentuje šedesát let boje KSČ a pracujícího lidu nejen v okrese Náchod, ale uvádí velké dějinné události do souvislosti a vztahů celostátních i celosvětových. Výstavu archivních dokumentů a fotografií připravil Okresní archiv a Okresní muzeum v Náchodě ve spolupráci s Okresním kulturním střediskem v Náchod. Autory scénáře byli PhDr. Erik Bouza, ředitel Okresního archivu a Václav Sádlo, ředitel Okresního muzea, výtvarné řešení navrhl grafik Jiří Zhibo.

Druhá výstava Kronika „U nás“ v ilustracích Adolfa Kašpara je během JH otevřena denně od 8 do 12 a od 13 do 17 hodin v malém sále Jiráskova divadla. Uspořádalo ji Jiráskovo muzeum v Hronově a Okresní galerie výtvarného umění v Náchodě ve spolupráci se ZK ROH MAJ Hronov. O tom, že výstava má velký ohlas svědčí mimo jiné i zápisy v kronice, z nichž jeden cituji: „Lepšího malíře si snad Mistr Alois ke svým dílům snad ani vybrat nemohl. Nádherná podívaná — děkujeme.“ Obdobně se vyjádřil v jednom ze svých děkovných dopisů Adolfu Kašparovi i A. Jirásek: „

... Vnikl jste do díla, ve Vaší práci je cítit a znát, jak jste porozuměl našemu lidu i jeho minulosti. V těch uměleckých kresbách je také tolik podrobností kulturních a krajinných, že jsou a budou tím obzvláště zajímavé. Srdečné díky za všeho umění, které jste mému dílu věnoval a je povzněl, za všechnu oddanost projevenou i tu našemu starému Padolí...“

NÁCHODSKÁ DIVADELNÍ SCÉNA OMLÁDLA

Plánovaný rozhovor mizel v nedohlednu, ale deus ex machina funguje i tady. Zjevil se v podobě automobilu s Milošem Fendrychem, který sem přivezl z Náchoda techniku. A protože on sám je spoluautorem scény, stal se obětí naší zvědavosti.

● Včera jsme otiskli snímek z vaší inscenace Jitřní paní a v textu se hovoří o „vyřešení generačního problému“ vašeho souboru. Jakou cestou jste jej vyřešili?

„Protože v souboru chyběli mladí, bylo vytvořeno tzv. Stu-

dio mladých, do něhož byli získáni chlapci a děvčata. Systématická práce sice některé odradila, ale většina zůstala. Také začal pracovat dětský soubor (vede jej soudruh Josef Vavříčka.) Mimochoodem: tři jeho členy uvidíme dnes na jevišti.“

● V uvedeném textu se ještě píše, že soubor nyní pracuje velmi intenzivně. Jak konkrétně?

„Především to je v pravidelném souborovém životě. Dříve byla tak jedna inscenace za rok, dnes už například pracu-

jeme na nové hře. Je to Případ Forester od N. Brixí.“

● Co děláte pro to, abysteoupala úroveň vaší práce?

„Mimo jiného máme cyklické školení herců, které pro nás dělá profesionální režisér.“

● Co zajímavého povíte?

„Už to je zajímavé, že po roce 1967 je náchodský soubor opět na JH. Vděčím za to mj. i režisérce Ludmile Šmídové, která dokáže celý kolektiv náležitě zmobilizovat. Je to její první režie po absolvování režijní třídy hradecké LKVĚK.“

ANKETA O KLUBECH

„Diskusní kluby byly vždycky kofením Hronova. Pokud se z různých důvodů jinde nic nedálo, událo se určitě tam. Národ ochotnický, zvláště ve vypjaté atmosféře Jiráskova Hronova uvolňuje stávilu své výmluvnosti a hledá proto spřízněné duše — a nalézá je v lidech od divadla. Což je vyhledávanou lahůdkou dopolední, kterou lze vychutnávat do

zřetel, musela snad každá změna vést jen k lepšímu. I když je na definitivnější soudy zatím přece jen brzo, zdá se, že letošní nový systém stojí přinejmenším za vyzkoušení — zůstane-li zachována aktivita co největšího počtu diskutujících a budou-li krajší metodické jakožto předsedající debaty, ještě výrazněji vycházet z vlastního promyšleného hod-

Jaké máte dojmy po prvních dvou diskusních klubech 51. JH, (v porovnání s loňským rokem, kdy byla forma klubů zcela odlišná a stala se předmětem časté kritiky)?

pozdních hodin odpoledních, než je přistrojena další návada. Letos se jí ze společného talíře. Myslím, že to šetří čas a navíc se ti, kteří se nedostanou ke svému oblíbenému stolu, se nemusí užírat, že jiní chutnali vybranější menu.“

Alexandr Gregar,
režisér, Česká Třebová

„Klad vidíme v tom, že v menších skupinách je větší prostor pro konfrontaci názorů. Další přínos je v možnosti srovnání názorů ostatních kroužků. Postrádáme však podrobnější názor a zhodnocení „hlavní poroty“, na něž nezbývá čas, neboť dvojí hodnocení zabere celé dopoledne.“

Augustin Crha, Miroslav Rada,
MÁJ - ÚVDŽ Praha

„V posledních letech se organizace diskusních klubů JH rok od roku modifikovala, přičemž ovšem jako základ zůstávaly oblíbené a instruktivní dopolední diskusní kluby v menších kolektivech pod vedením členů odborné poroty. Po loňských zmatcích, kdy tvrdší snaha organizátorů odvádět zájem a pozornost řadových účastníků jubilejního festivalu od „atraktivnějších“ lektorů (namísto toho, aby v porotě pracovali jen lidé, jejichž odborné fundované a zdůvodněné názory mohly být pro všechny závažně přínosem) působila až komicky a na žádné kritické připomínky zdo- la nebyl v tomto ohledu brán

nocení jednotlivých inscenací a ne jen z toho, co pochytili na předchozím večerním sezení odborné komise. Problematictější se zdá být druhá část „dílny“ s volbou narychlo se připravujících „mluvčích“ čtyř skupin a s poměrnou pasivitou pléna zejména členů komise, která zde má tytéž závěry pronášet už vlastně již potřetí. Za úvahu by rozhodně stálo věnovat odděleným diskusním klubům (a tedy i paralelnímu setkání odborné komise se souborem) aspoň o půlhodinku více, zejména hodnotili se dvě podnětné inscenace.

Vít Závodský,
divadelní kritik, Brno

Maryša a Vávra, v podání Marie Markové a Václava Urbana, aneb jedna ze závěrečných scén hry Viléma a Aloise Mrštíků Maryša, tak jak ji v nastudování češkovického souboru TYL KKP zachytil v sobotu Ladislav Hartman.

Co nového ve vašem kraji?

Za Jihomoravský kraj odpovídá Alena Kalábová, před- sedkyně krajského poradního sboru pro amatérské di- vadlo Jihomoravského kraje

Co máme nového v Jihomo- ravském kraji? Nově jmenova- ný krajský poradní sbor pro di- vadlo, novou odbornou pracov- nici pro divadlo a především no- vou koncepci metodické péče o amatérské divadlo na 7. pětilet- ku, podle níž budeme pokračo- vat v systému vzdělávání diva- delníků, který uskutěčňuje KKS již po léta. Logickým pokračo- váním vzdělávacího úsilí zamě- řeného doposud především na vedoucí osobnosti divadelních

souborů je v současné době soustavná výchova divadelníků, kteří budou v okresech vykoná- vat funce okresních porotců. Systém soutěží a postupů do vyšších typů přehlídek vychoval již jak krajské porotce, tak i smlouvy k tomu, že v rámci krajských hodnocení se prosadil způsob odborných debat o do- sazených výsledcích do té míry, že lze hovořit o kritice jako součásti tvůrčího procesu ama- térského divadla, a to nejen o zhodnocení jednotlivého výsled- ku, ale i o doporučení jeho úprav pro případný postup do vyšší kategorie soutěže či pře- hlídky.

V tříměsíčním školení, které KKS zahájilo v únoru le- tošního roku, se vzdělávají bu- doucí porotci amatérských di- vadel, divadel malých forem, divadel poezie a loutkových di- vadel společným studiem s při- hlédnutím ke specifice svých oborů, aby bylo dosaženo celi- stvého názoru a pohledu na slovesný úsek.

Dále jsme si předsevzali sou- stavněji se zabývat divadlem pro děti, a to jak prací dětských

souborů, tak i kolektivu dospě- lých hrajících pro děti. Plánu- jeme na podporu této oblasti zvláštní krajské akce vzděláva- cí i metodické.

Máme v úmyslu věnovat vel- kou pozornost amatérskému di- vadlu pracujícím ve vesnic- kém prostředí a dokonce se chceme pokusit o vzkříšení di- vadla v přírodě.

Jak vidíte, máme mnoho plá- nů, o jejichž uskutečnění vás rádi budeme informovat na dalších Jiráskových Hronovech.

Zčervená...

„Zčervená, zčervená...“, tak to svého času prozpěvoval ve své písni Jiří Suchý, ale nám jde o obdobné a navýsost aktuální zčervenání těch mladých návštěvníků dosavadních před- stavení, kteří se většinou re- krutovali z frekventantů Klubu mladých divadelníků. Domnívá- me se, že roztrhané džinsy či papírové čepice na hlavách nejsou přestupkem proti vžitě- mu bontonu, ale pomalu již políčkem, který by pomyslně měli dostat právě tito „avant- gardisté“ nikoliv, aby jen zčer- venali, ale zrudli — studem...

KAM ZÍTRA NA 51. JH

8.30 Diskusní kluby	ZŠ — náměstí
9.00 Setkání souboru s porotou	Slávie
10.00 Volná tribuna	Slávie
14.30 Divadelní představení DS STUDIO Volyně	
Ryba ve čtyřech	Slávie
16.00 Divadelní představení DK při VDK	
Kraslice: Jeppe z vršku	JD
16.30 Koncert orchestru ZK ROH BN Č. SkalceSady A. J.	
17.00 Divadelní představení DS STUDIO Volyně	
Ryba ve čtyřech	Slávie
19.30 Divadelní představení DK při VDK	
Kraslice: Jeppe z vršku	JD
21.00 Filmové představení: Hej rup!	Sady A. J.
21.30 Beseda se soubory	Klub JD